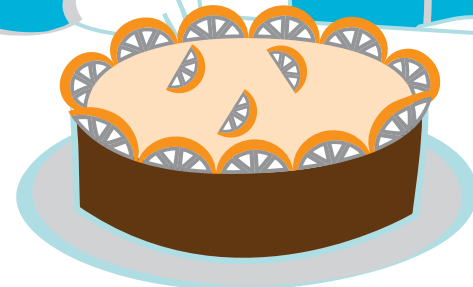
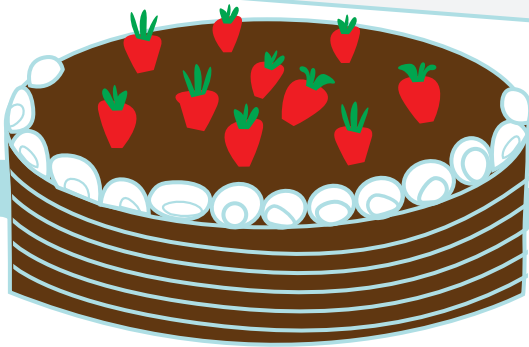

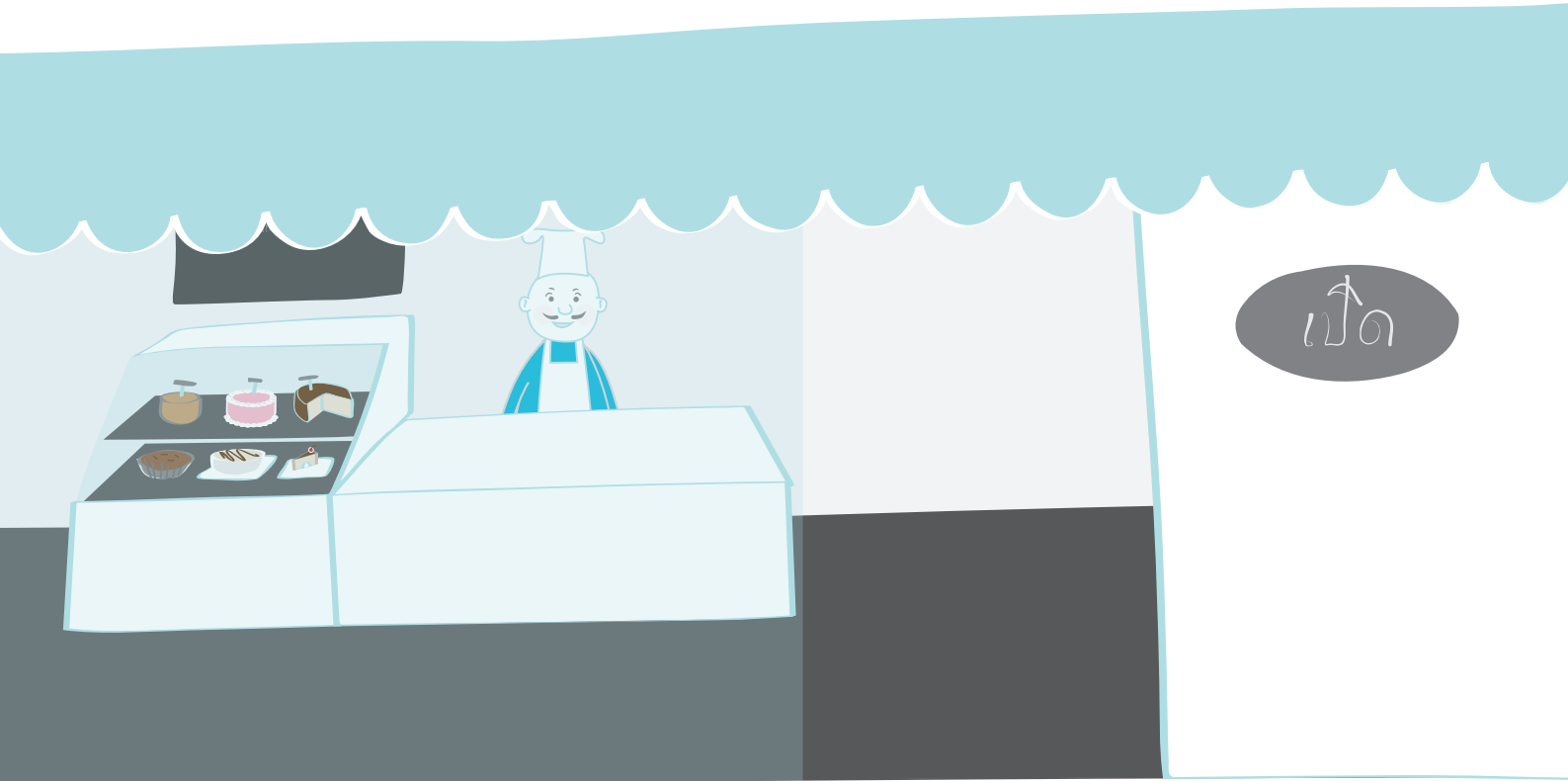
เจ้าหนูตัวจ้อย

ภาพโดย เอก ชนะชัยชน / 0839178882

ร้านเค้ก

นานมาแล้ว มีพ่อครัวคนหนึ่งเปิดร้านขายขนมเค้กอยู่ที่ตลาดใจกลางเมือง

พ่อครัวคนนี้ทำขนมเค้กอร่อยมาก ใครๆ ต่างก็ชอบขนมเค้กของเขา

เค้กช็อกโกแลต
เค้กวนิลลา
สตรอเบอรี่เค้ก

พ่อครัวขายขนมเค้กได้วันละเป็นร้อยๆ ก้อน

เด็กชื่อโกแลต
เด็กวานิลลา
สตอเบอรี่เค้ก

เขามีความสุขที่ผู้คนชื่นชอบเค้กที่เขาทำ

เก็บชื่อโกแลต

เก็บวานิลลา

สตอเบอรี่ใส่เก็บ

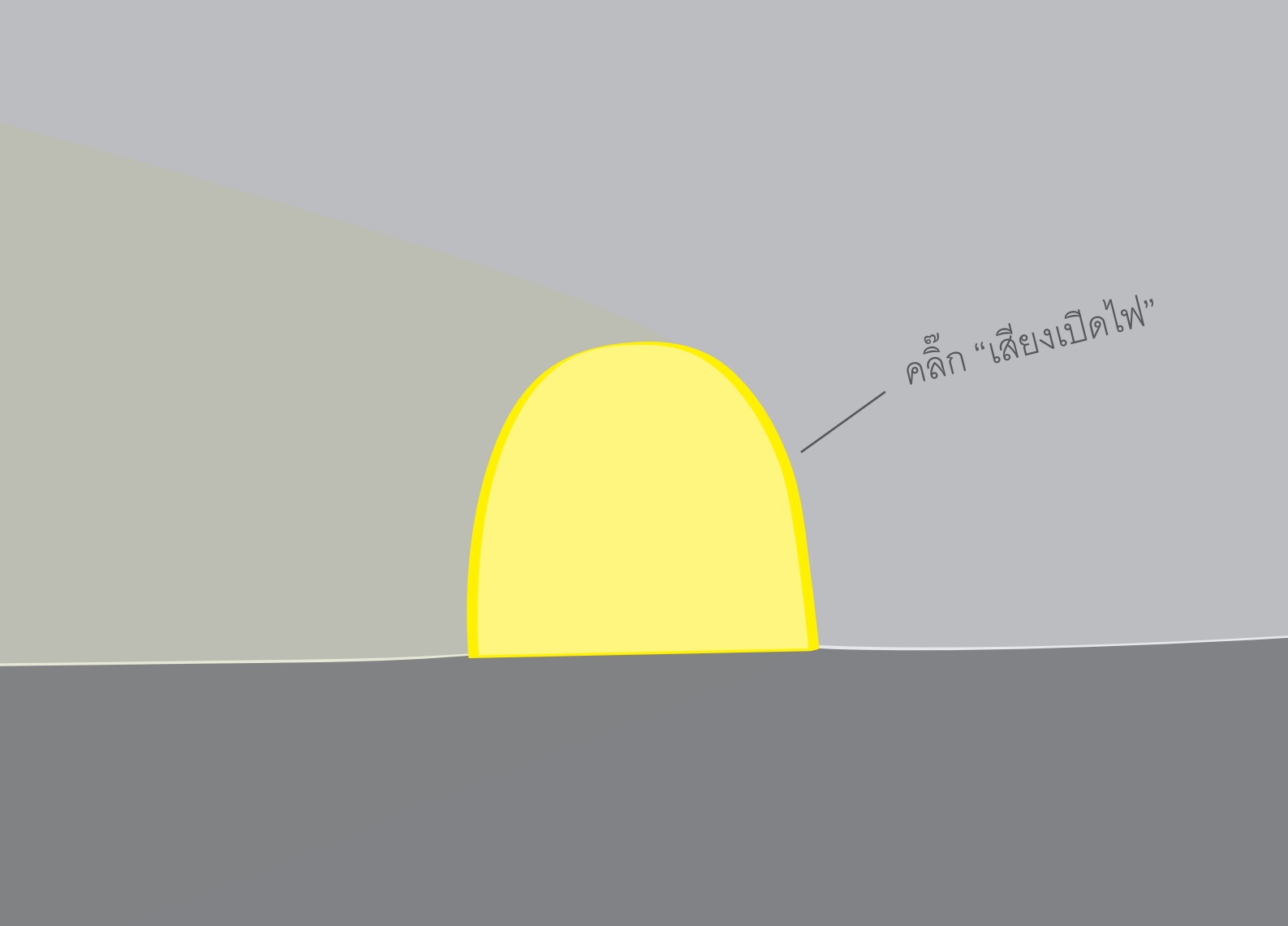

กลับบ้านดีกว่า

คลิก “เสียงปิดไฟ” —

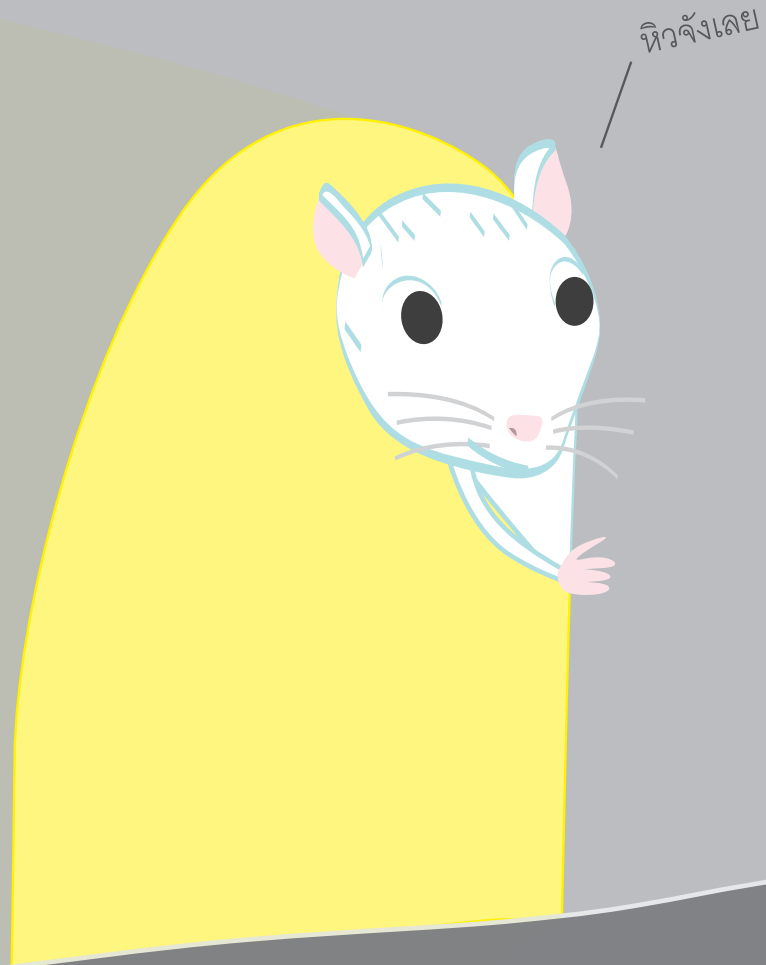

วันหนึ่งหลังจากที่พ่อครัวกลับบ้าน

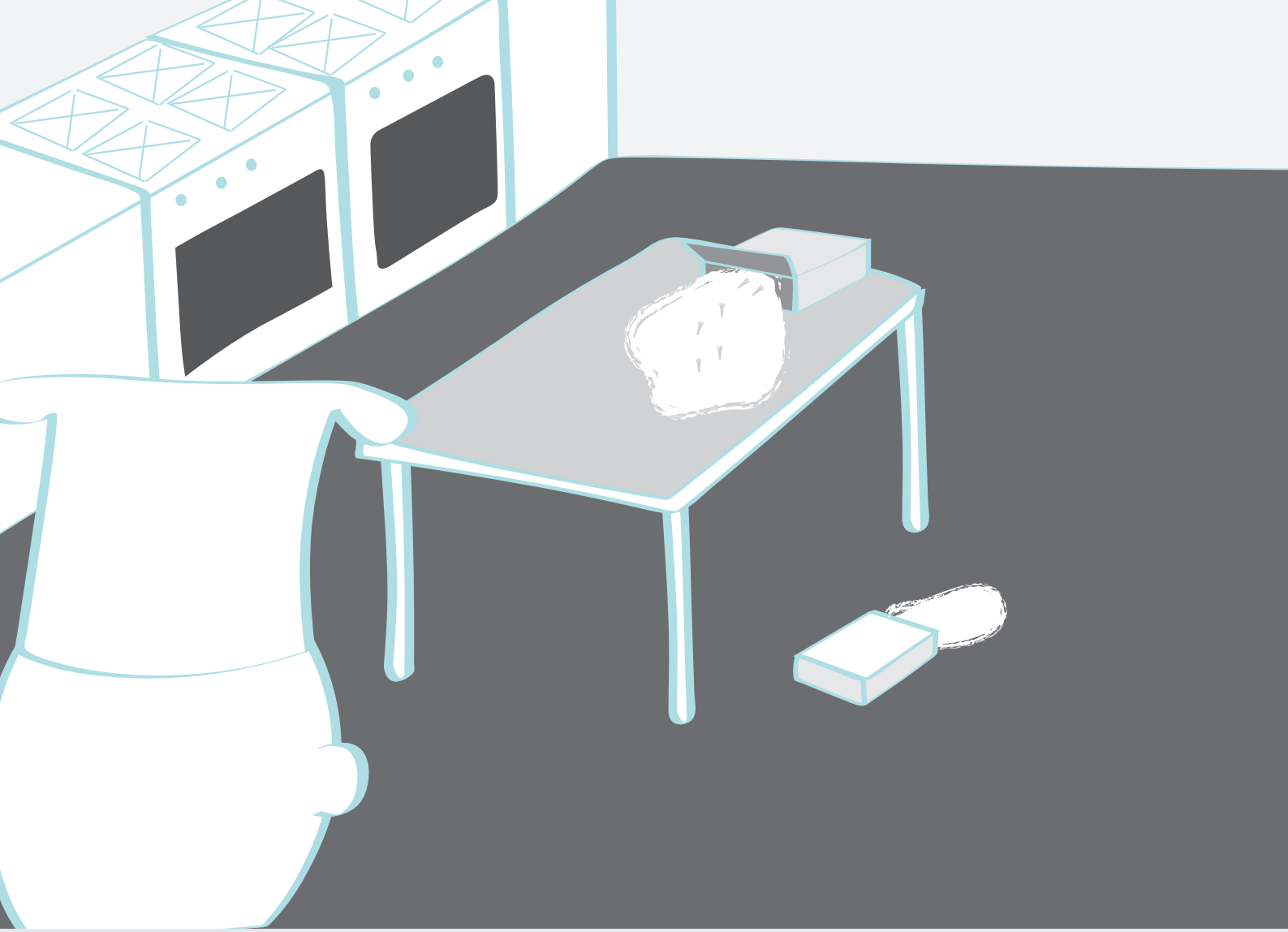

คลิก “เสียงเปิดไฟ”

ก็ได้เกิดเสียงเล็กๆดังขึ้น

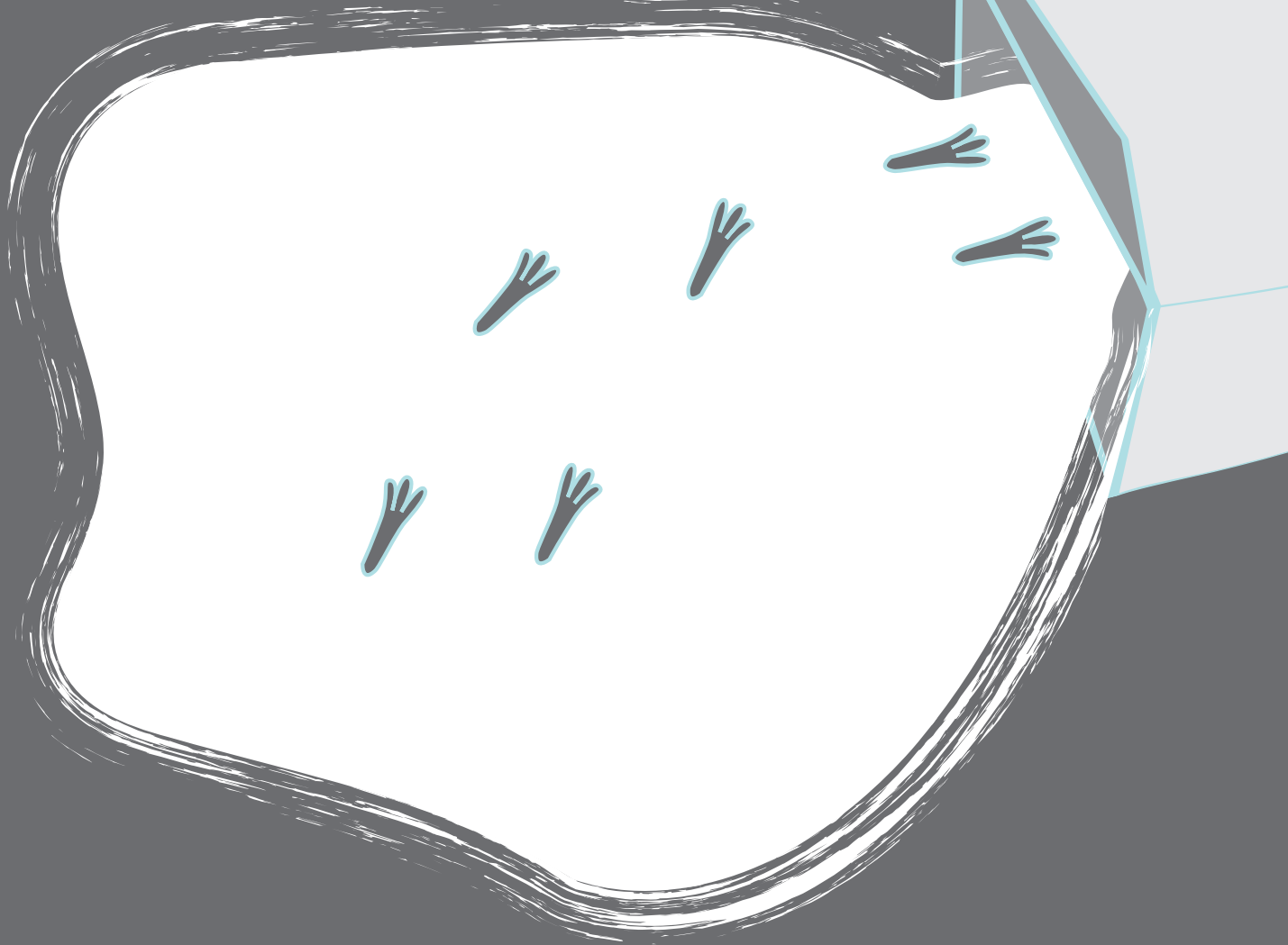
เจ้าหนูตัวน้อยก็ได้เวลาออกมาหาของกินแล้ว

พอถึงตอนเช้า พ่อครัวก็ตกใจเมื่อเห็นห้องครัวของเขามีข้าวของกระจุยกระจายเต็มไปหมด

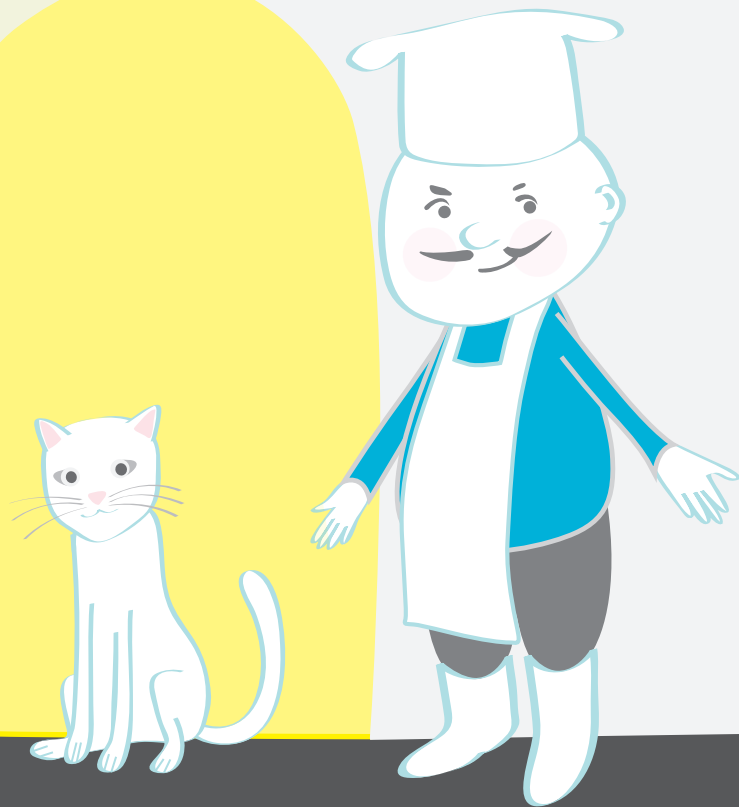
พ่อครัวพยายามสำรวจहार่องรอยของผู้ร้าย

และแล้ว... เขาก็พบรอยเท้าสัตว์ที่ไม่พึงปรารถนา
มันคือรอยย่ำบนผงแป้งของเจ้าหนูผู้ทุกคนนั่นเอง

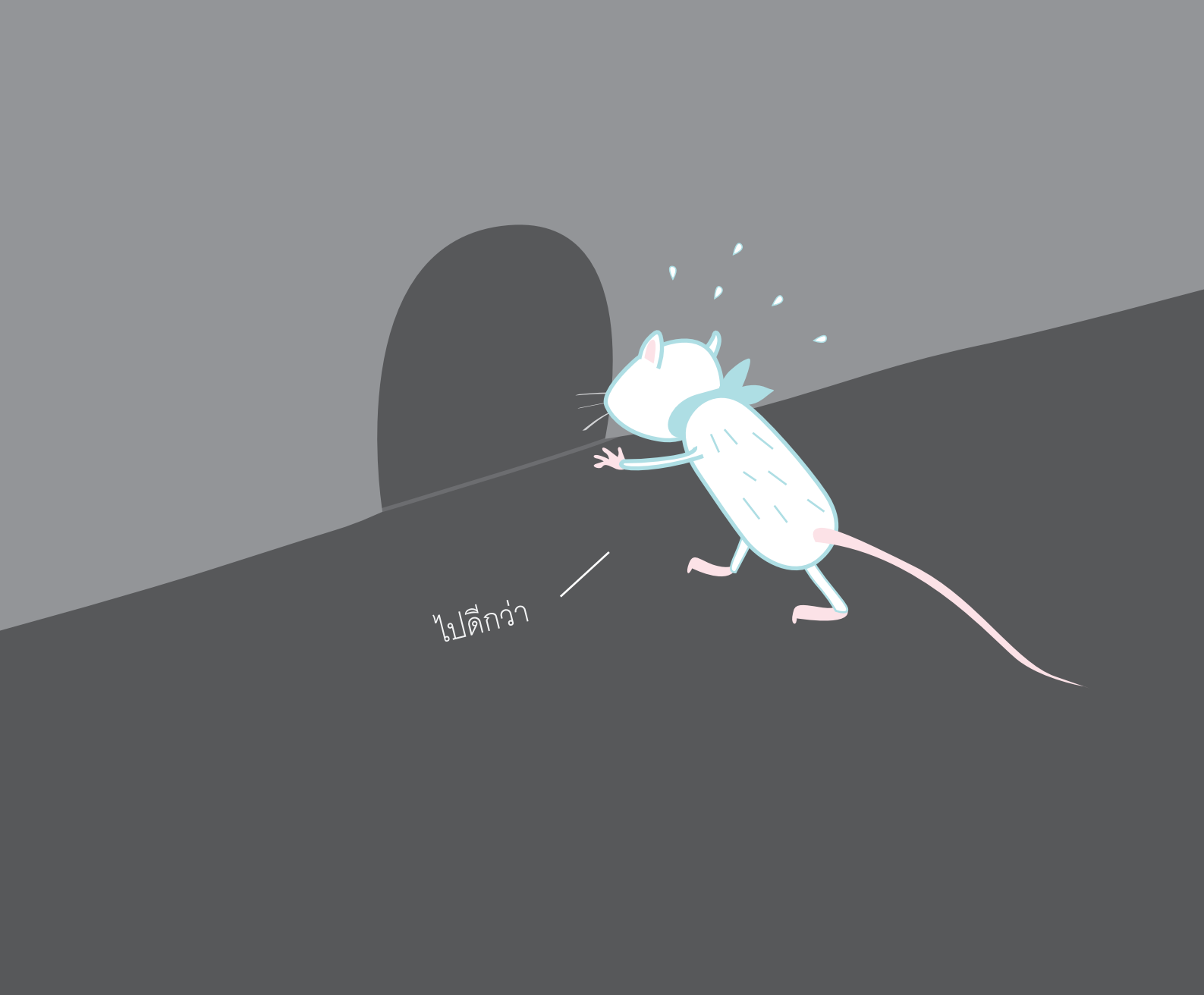
พ่อครัวไม่ชอบให้หนูเข้ามาวุ่นวายในร้านของเขาเลย ดังนั้น
เขาจึงคิดหาวิธีจัดการกับหนูจอมยุ่ง

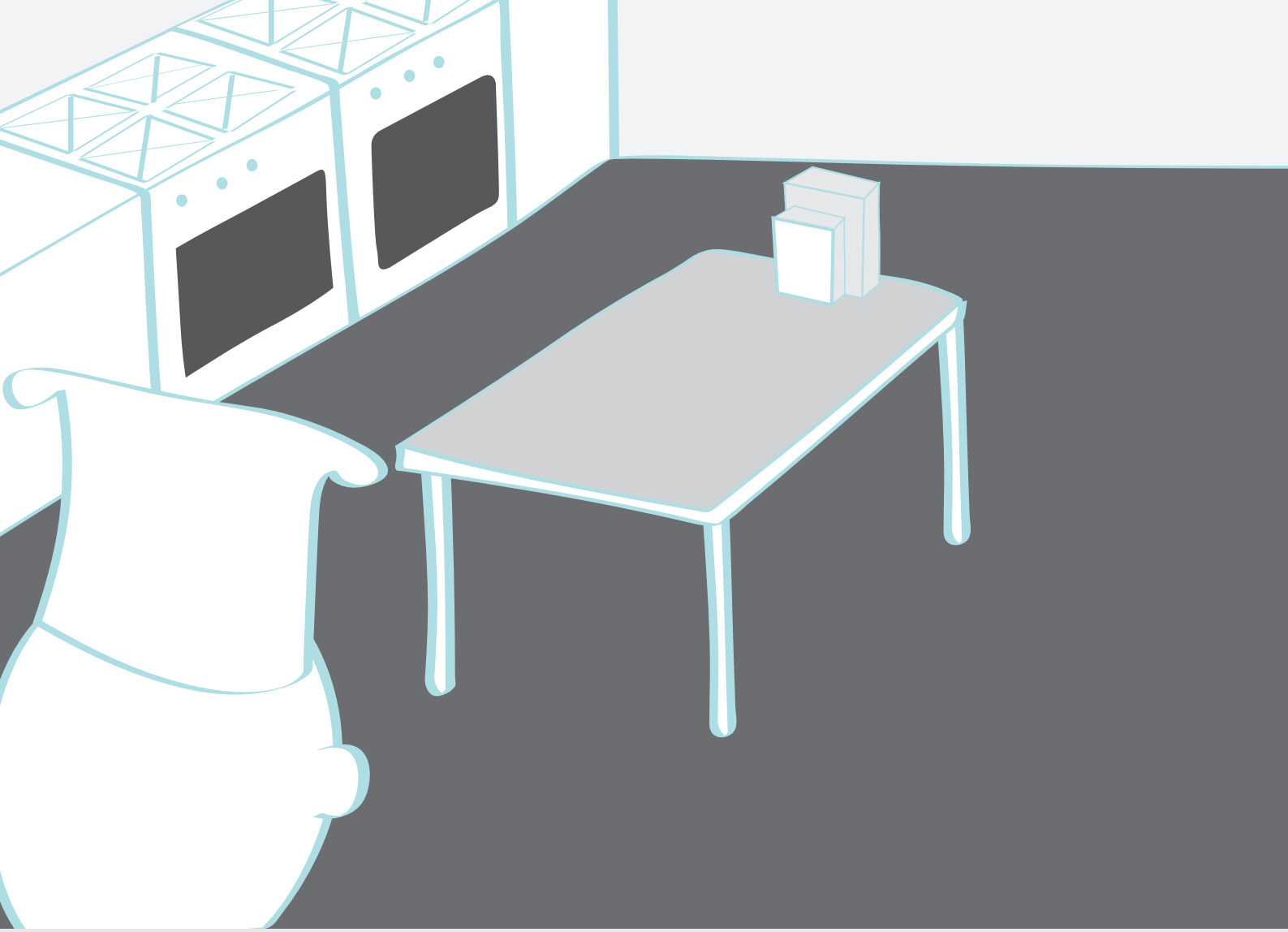
พ่อครัวไปขอร้องเจ้าแมวเหมียวให้มาช่วยปราบหนูให้ที

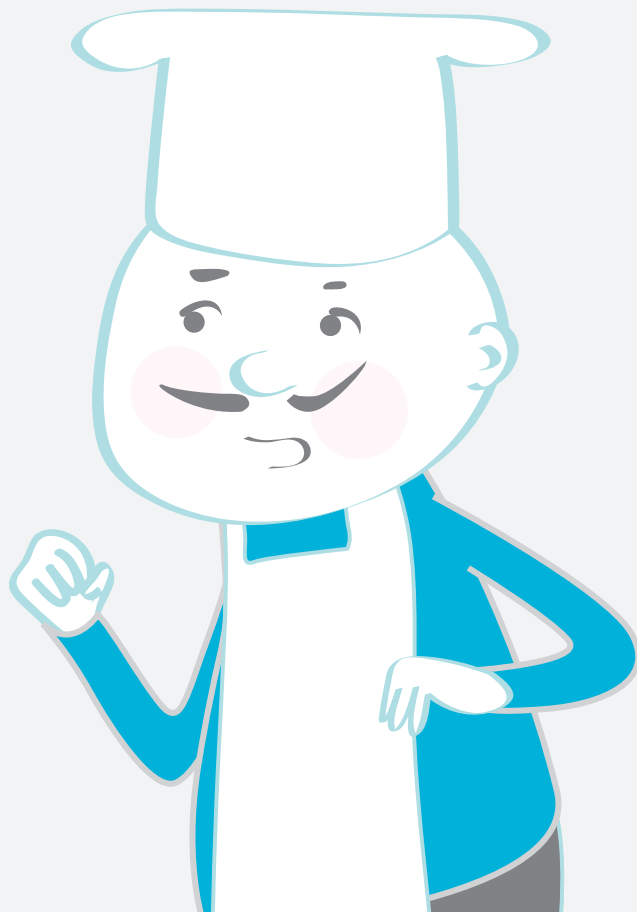
เจ้าแมวสนุกกับการไล่จับหนูตลอดทั้งคืน

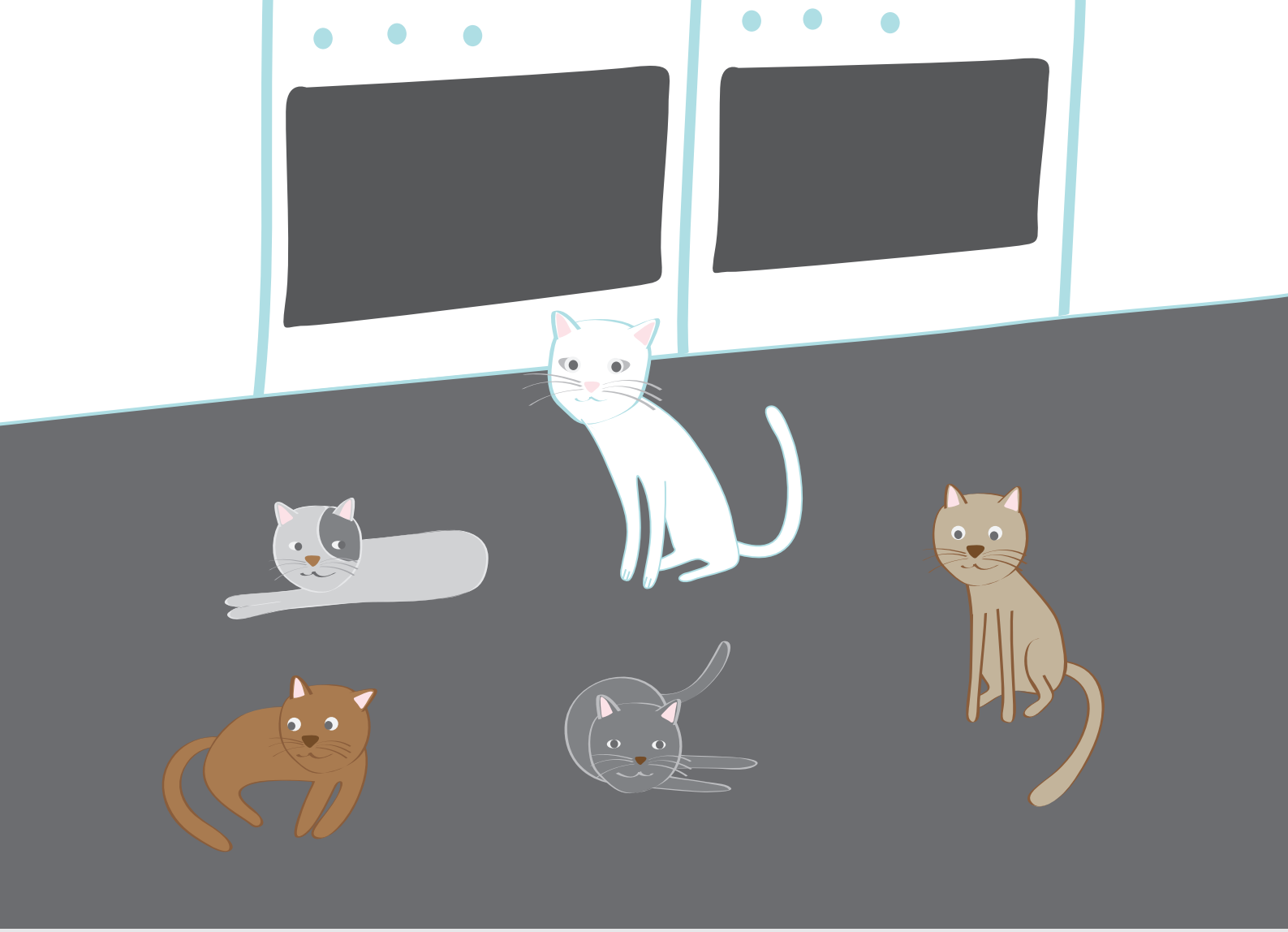
ไปดีกว่า

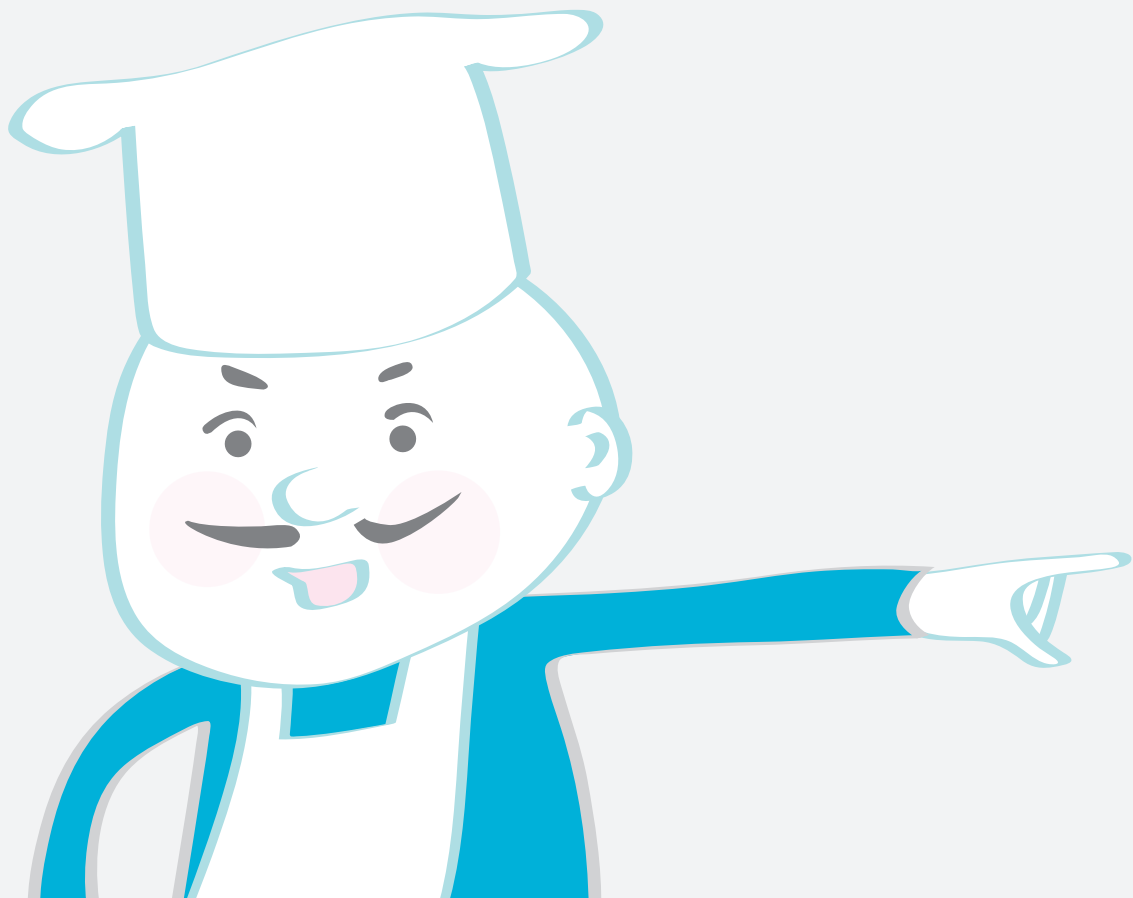
เมื่อพ่อครัวกลับมาในตอนเช้า เจ้าหนูตัวจ้อยก็ไม่ออกมาทำร้านสกปรกอีก

พ่อครัวนี้ก็อยากขอใบแมวเหมียวที่ช่วยเหลือหนู แต่....

เมื่อพ่อครัวเหลือบไปเห็นแมวหลายตัวมานอนเล่นในร้าน พ่อครัวก็ถึงกับพูดไม่ออกบอกไม่ถูก

และเมื่อพ่อครัวเอ๋ยปากไล่พวกมัน

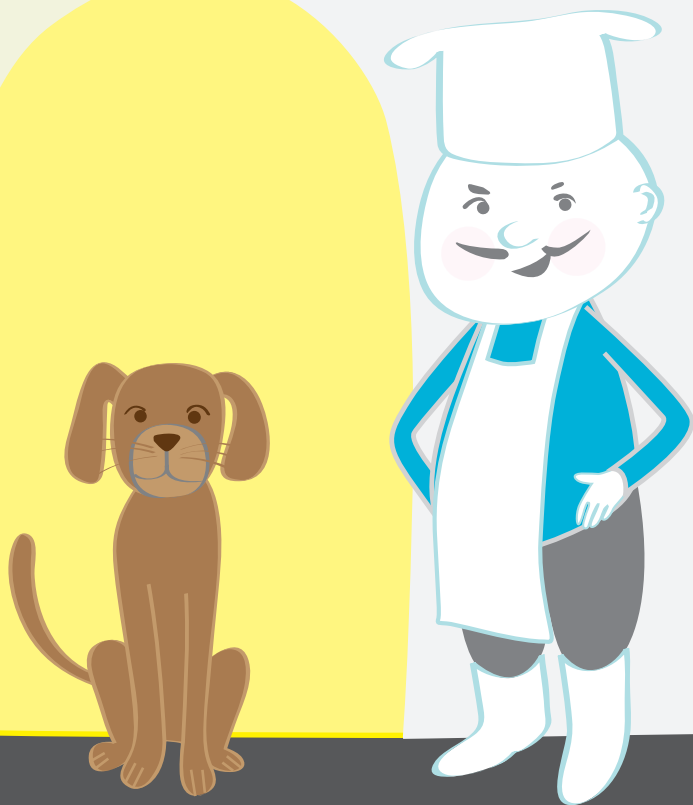
ฝูงแมวก็น่ารักกันพองขนฟูๆ
และทำที่ว่าจะชวนพ่อครัวถ้าเขาบังอาจมารบกวนเวลาอันแสนสุข

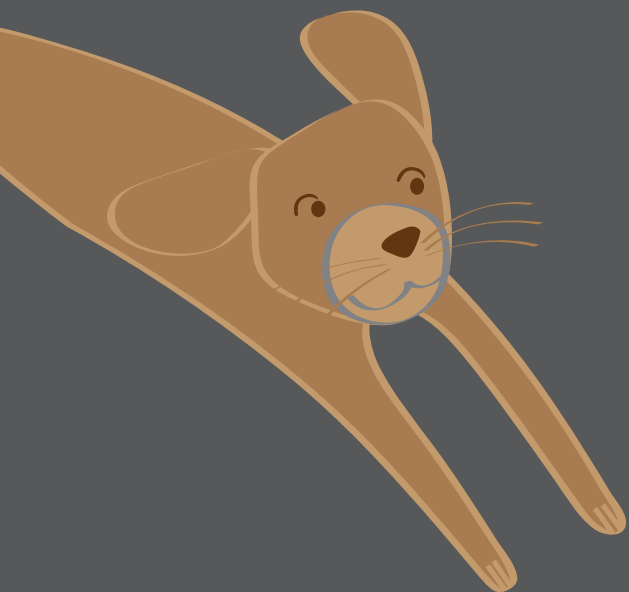
พ่อครัวถึงกับชิมจ๋อย!

เขาอยากได้ร้านของเขาคืนจากแมว ด้วยเหตุนี้เขาจึงคิดหาวิธีจัดการกับพวกแมวจอดโหด

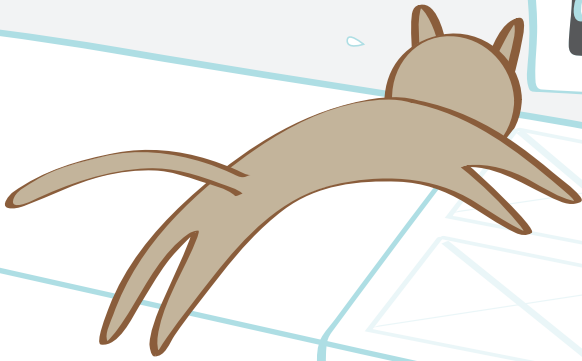

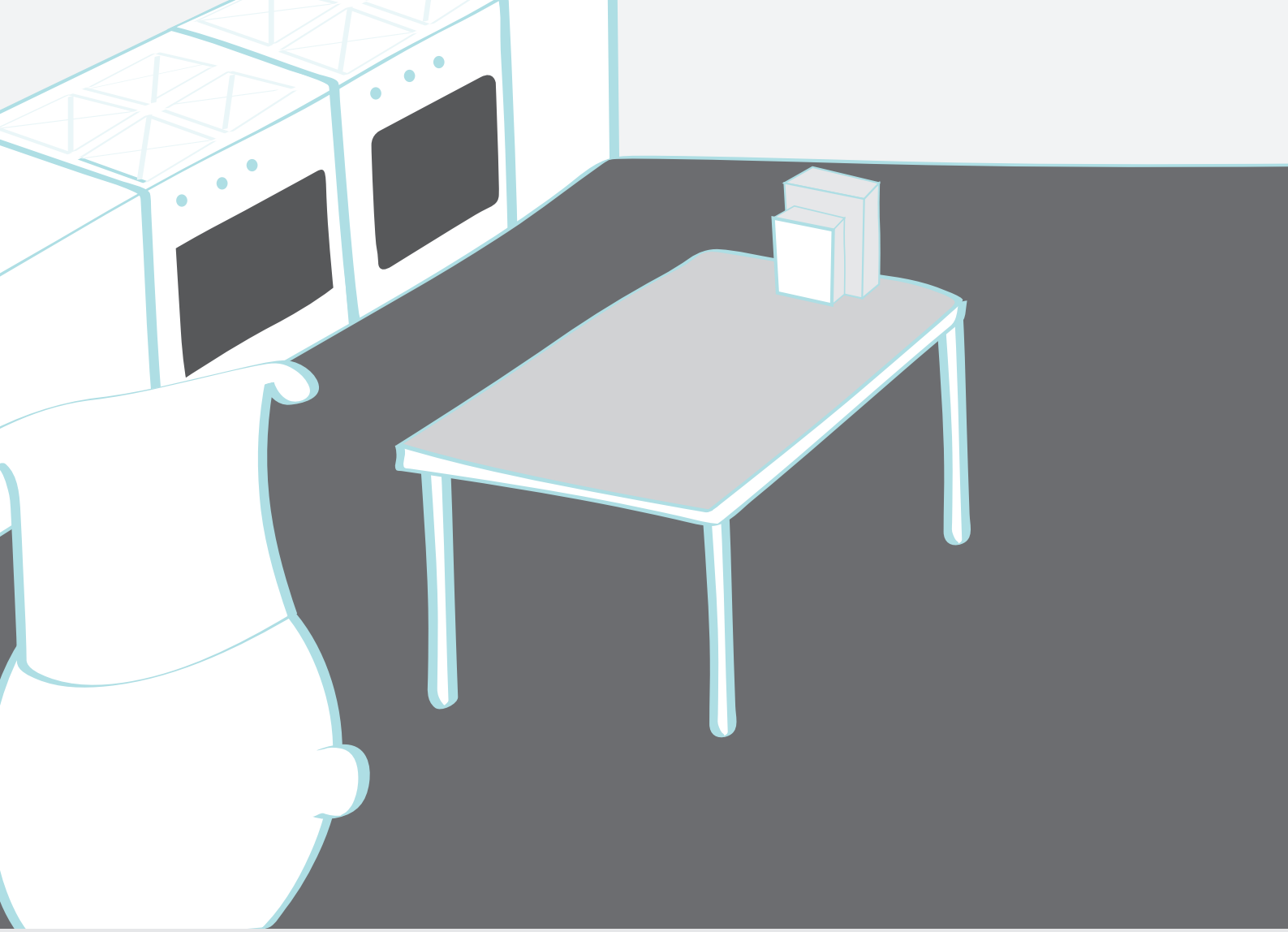
พ่อครัวไปขอร้องคุณหมาให้มาช่วยปราบแมว

คุณหมาสุนัขกับการไล่กวดพวกแมวตลอดทั้งคืน

ไม่อยู่แล้ว

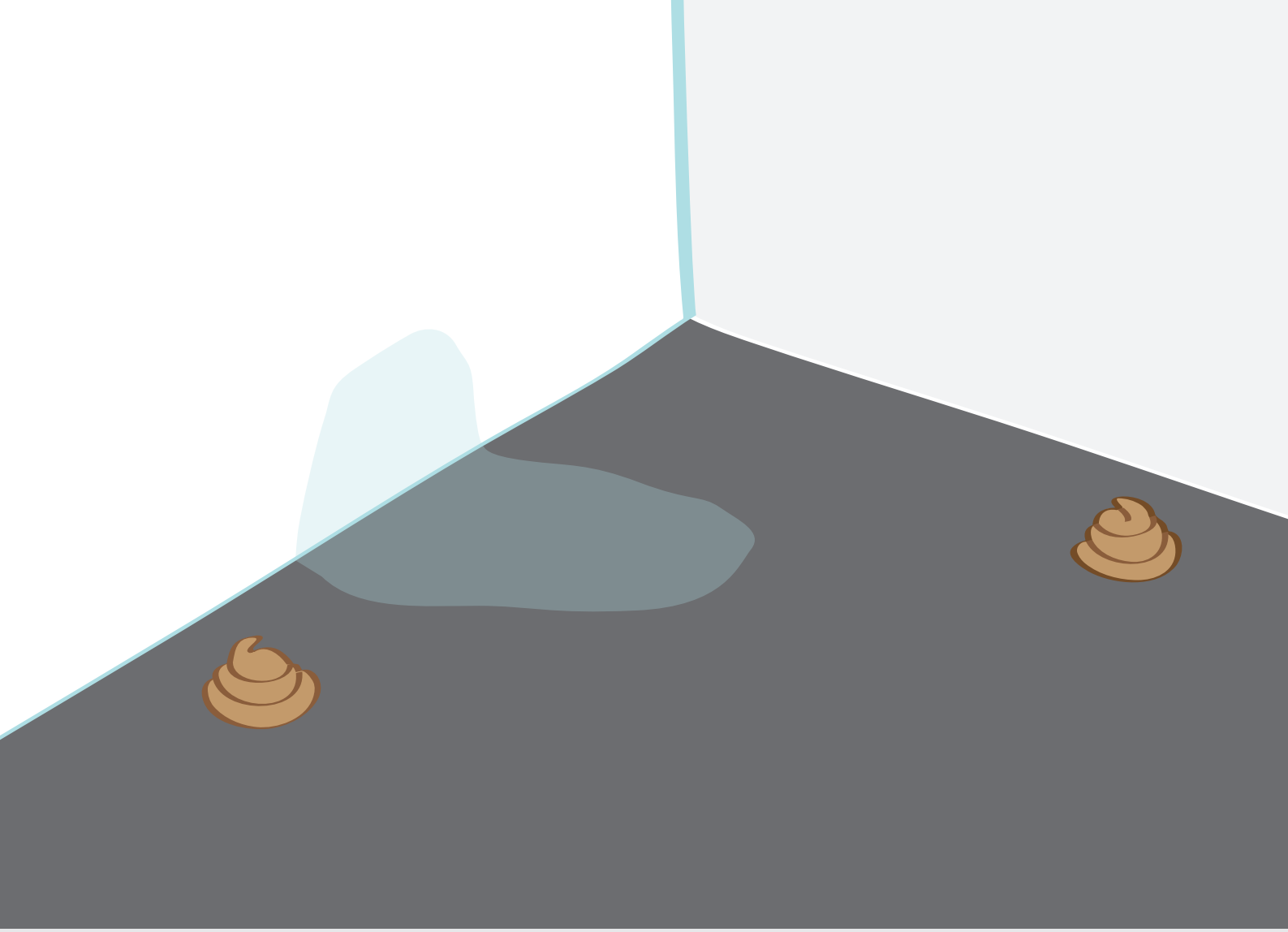

เมื่อพ่อครัวกลับมาในตอนเช้า ผุงแมวจอมโหดก็อพยพออกจากร้านเขาไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

พ่อครัวนี้กชอบใจคุณหม่าที่ช่วยไล่แมว

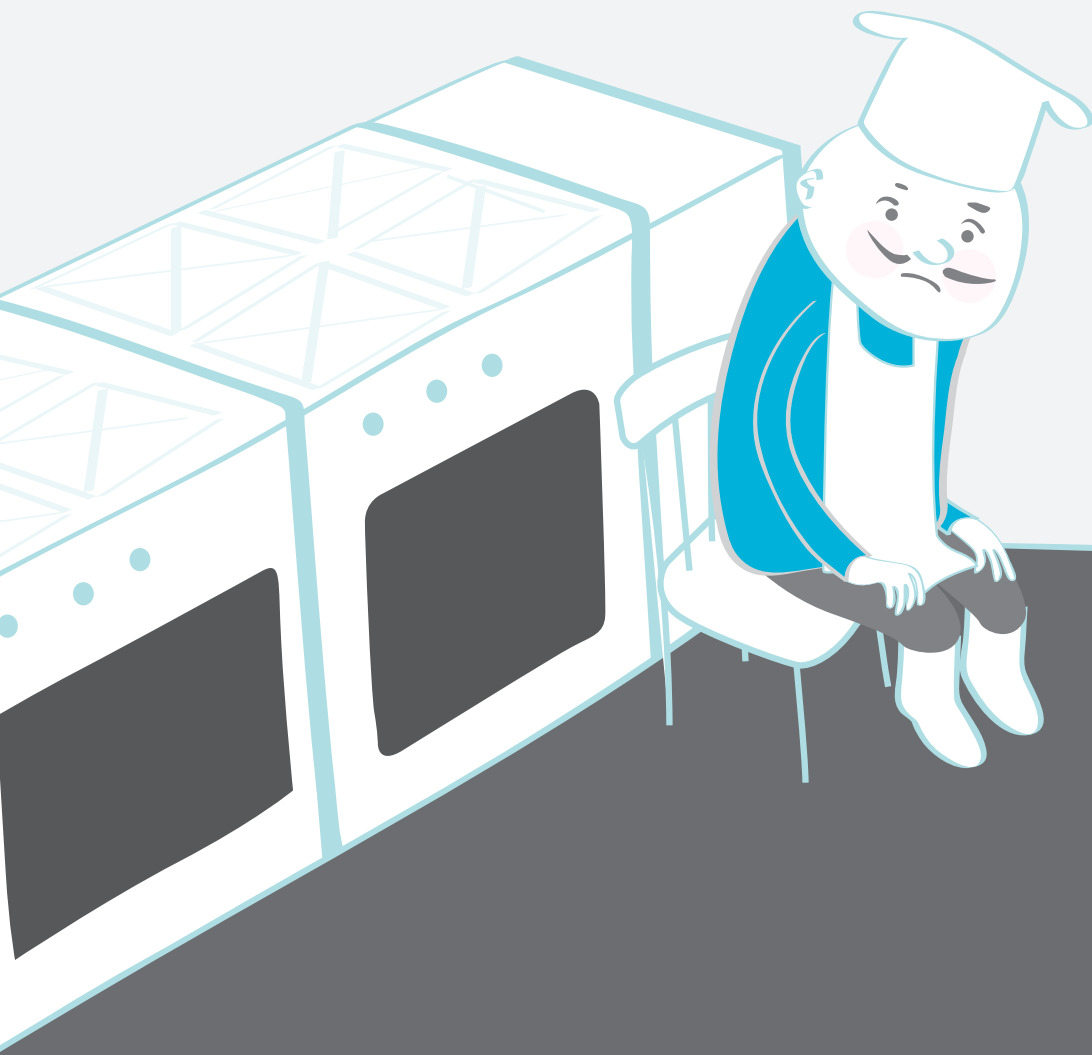
แต่เมื่อเขาเหลือบไปดูรอบๆห้องเขาก็เห็นคุณหมากำลังประกาศอาณาเขตของมันด้วยการฉี่ตามมุมร้านและ
หย่อนระเบิดเอาไว้เป็นก้อนๆ เร็วราดพื้นห้องไปหมด

พ่อครัวโกรธเจ้าหามา

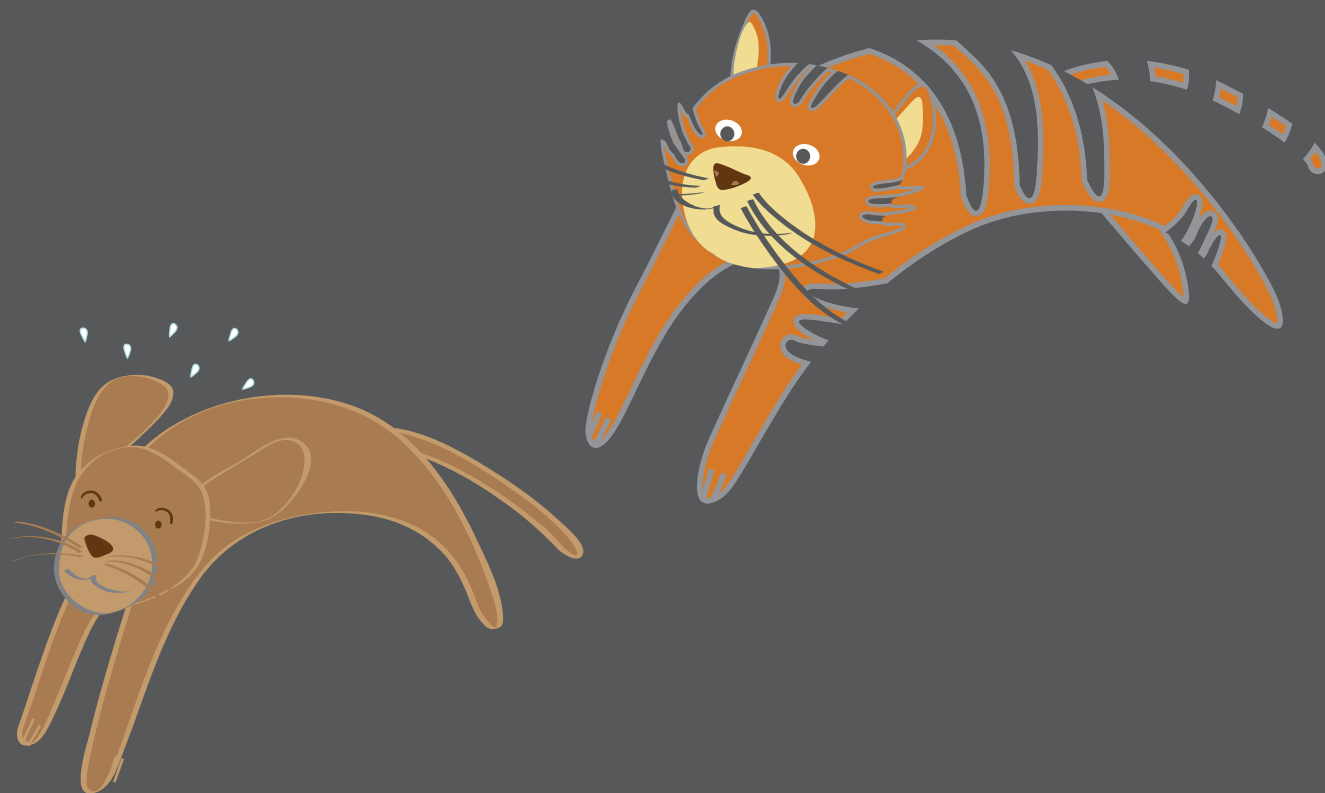
แต่เมื่อเจ้าหมาแยกเขี้ยว

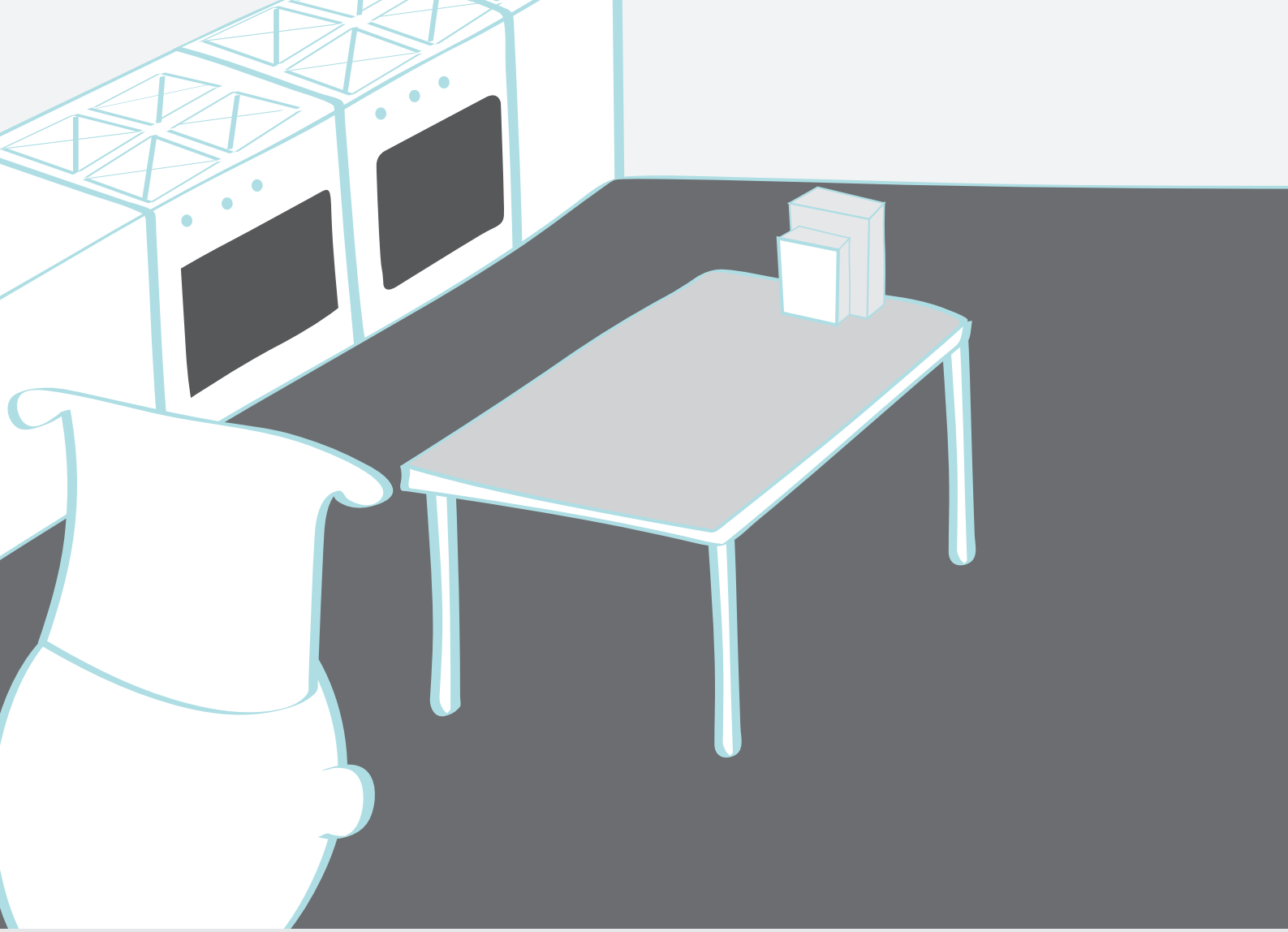
พ่อครัวก็ได้แต่ทำหน้าที่เฉื่อยๆ แล้วเลยไปนั่งหลบมุมเพื่อหาวิธีจัดการกับเจ้าหมาอย่างเงียบๆ

พ่อครัวไปขอร้องคุณเสือให้มาช่วยปราบคุณสุนัข

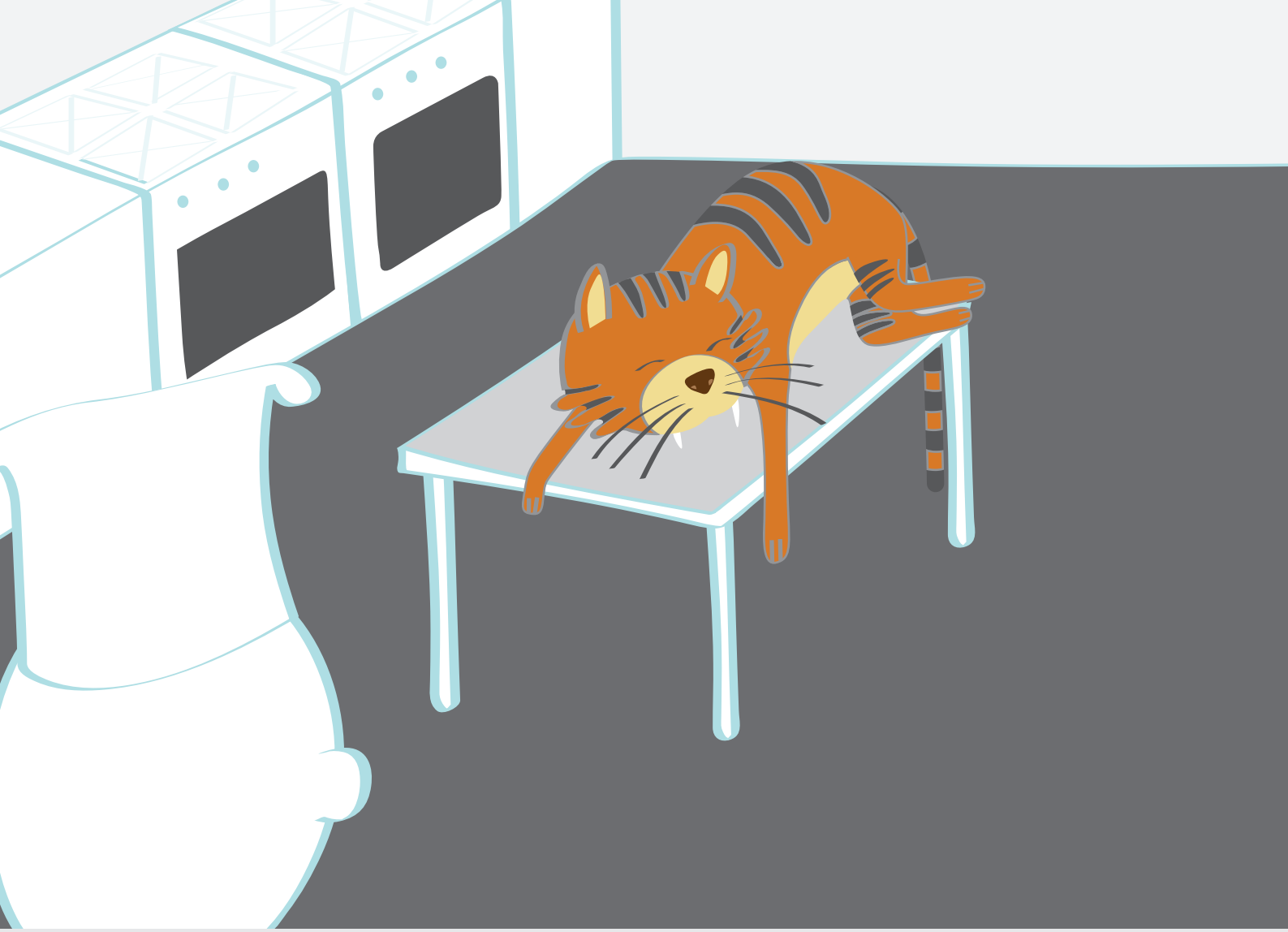
เสือตัวใหญ่สนุกกับการแก่งว้างไล่เจ้าหมาตลอดทั้งคืน

เมื่อพ่อครัวกลับมาในตอนเช้า เจ้าหมาผู้น่าสงสารก็ได้หนีไปเรียบร้อยแล้ว

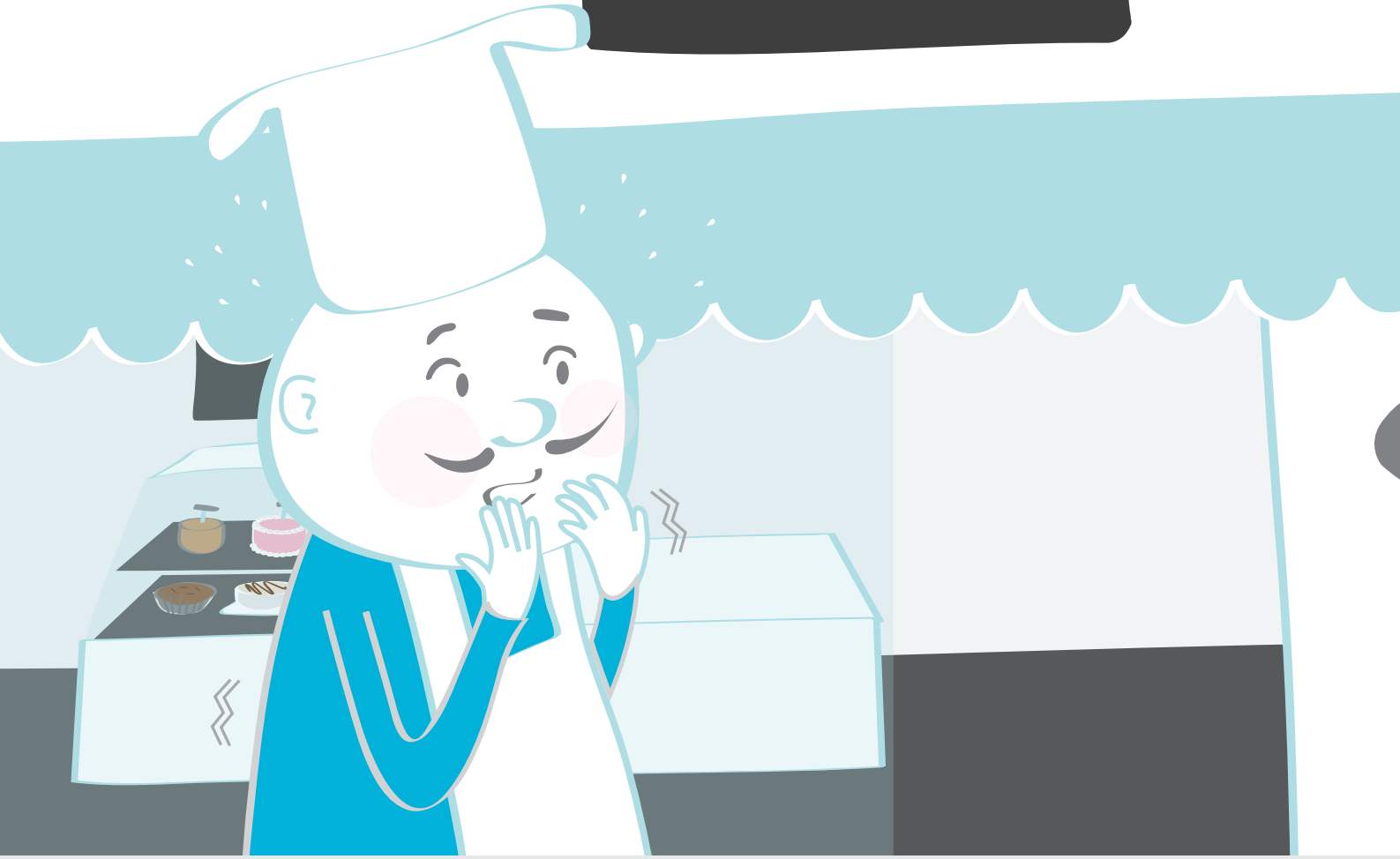

พ่อครัวดีใจมาก จึงคิดจะไปขอบิใจเจ้าเสือ

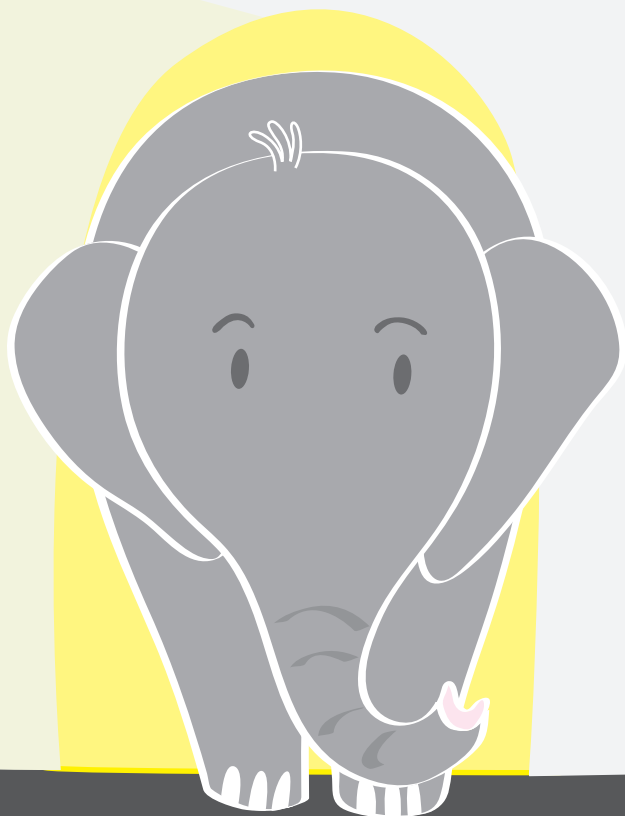

แต่เมื่อเขาเหลือบไปเห็นเจ้าของเขี้ยวขาวๆ ที่กำลังนั่งอยู่บนโต๊ะนวดแป้ง

ร้านเค้ก

พ่อครัวก็เริ่มกลัวจนตัวสั่น และรีบออกจากร้านของตัวเองทันที

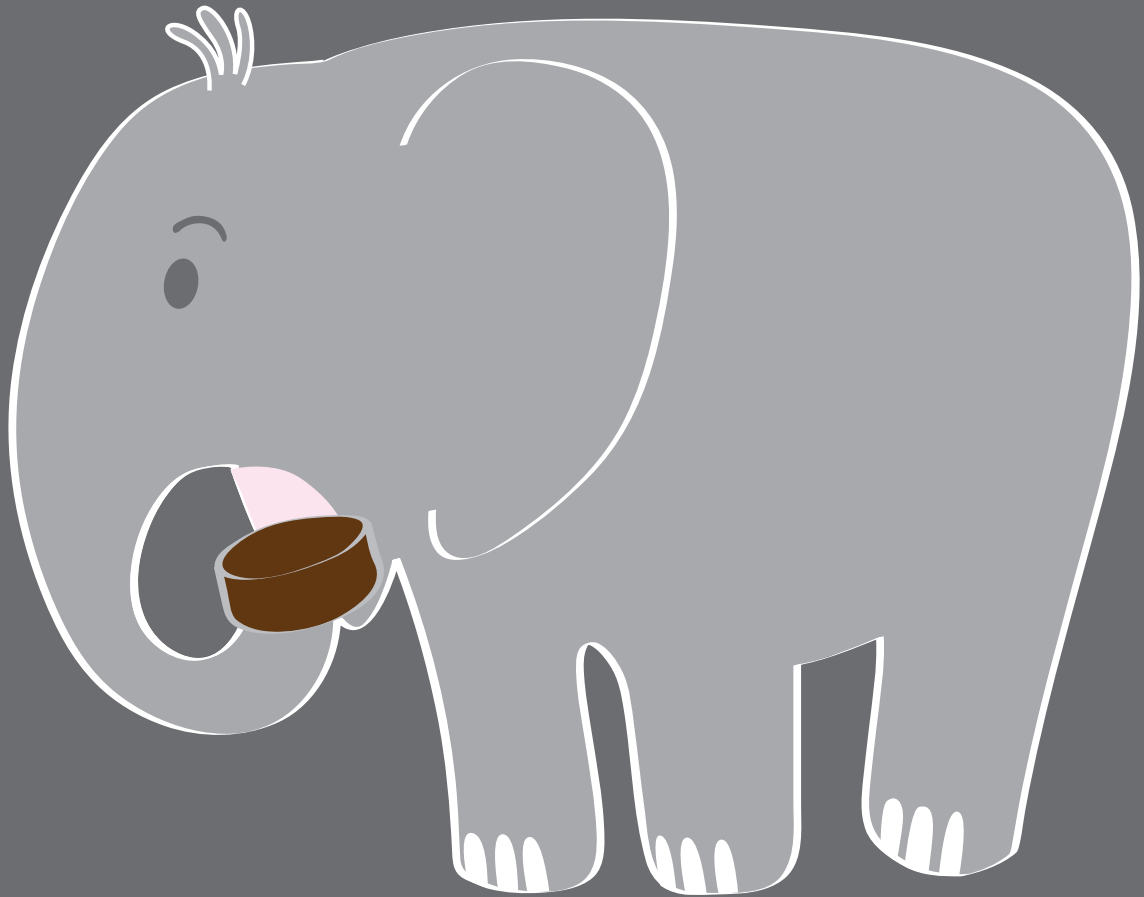
พ่อครัวไปขอร้องช้างเบิ้มให้มาช่วยปราบเจ้า เสือเขี้ยวใหญ่

ช้างเบิ้มก็วิ่งไล่เหวี่ยงเจ้าเสือเล่นตลอดทั้งคืน
และแล้วช้างเบิ้มก็สามารถขับไล่เจ้าเสือร้ายให้เผ่นหายไปจากร้านขายขนมเค้กได้

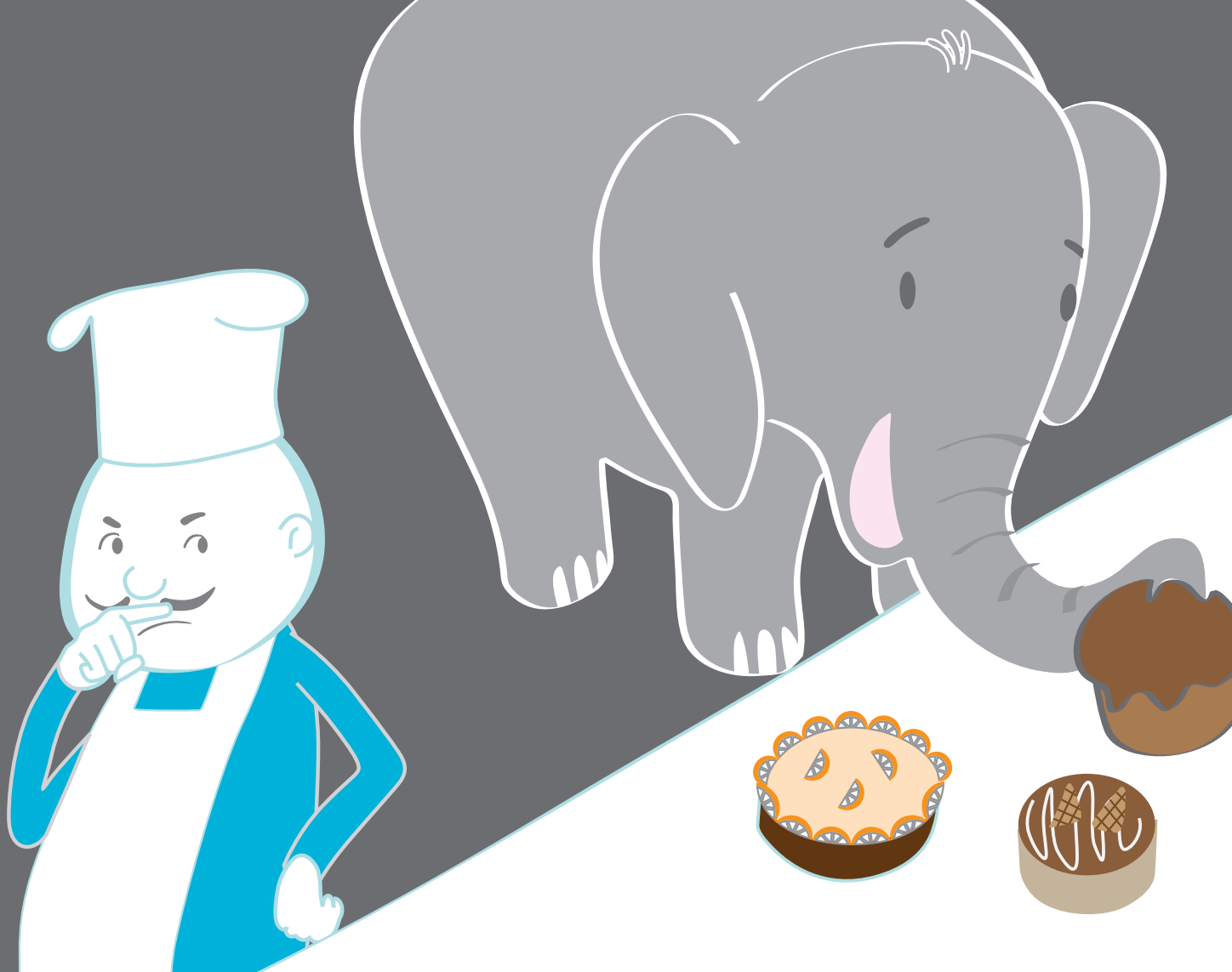
พ่อครัวจึงต้องลงมือผสมแป้งกะละมังใหญ่ เพื่ออบขนมเค้กให้ช่างเบ้มีกินจนกว่าจะอิ่ม

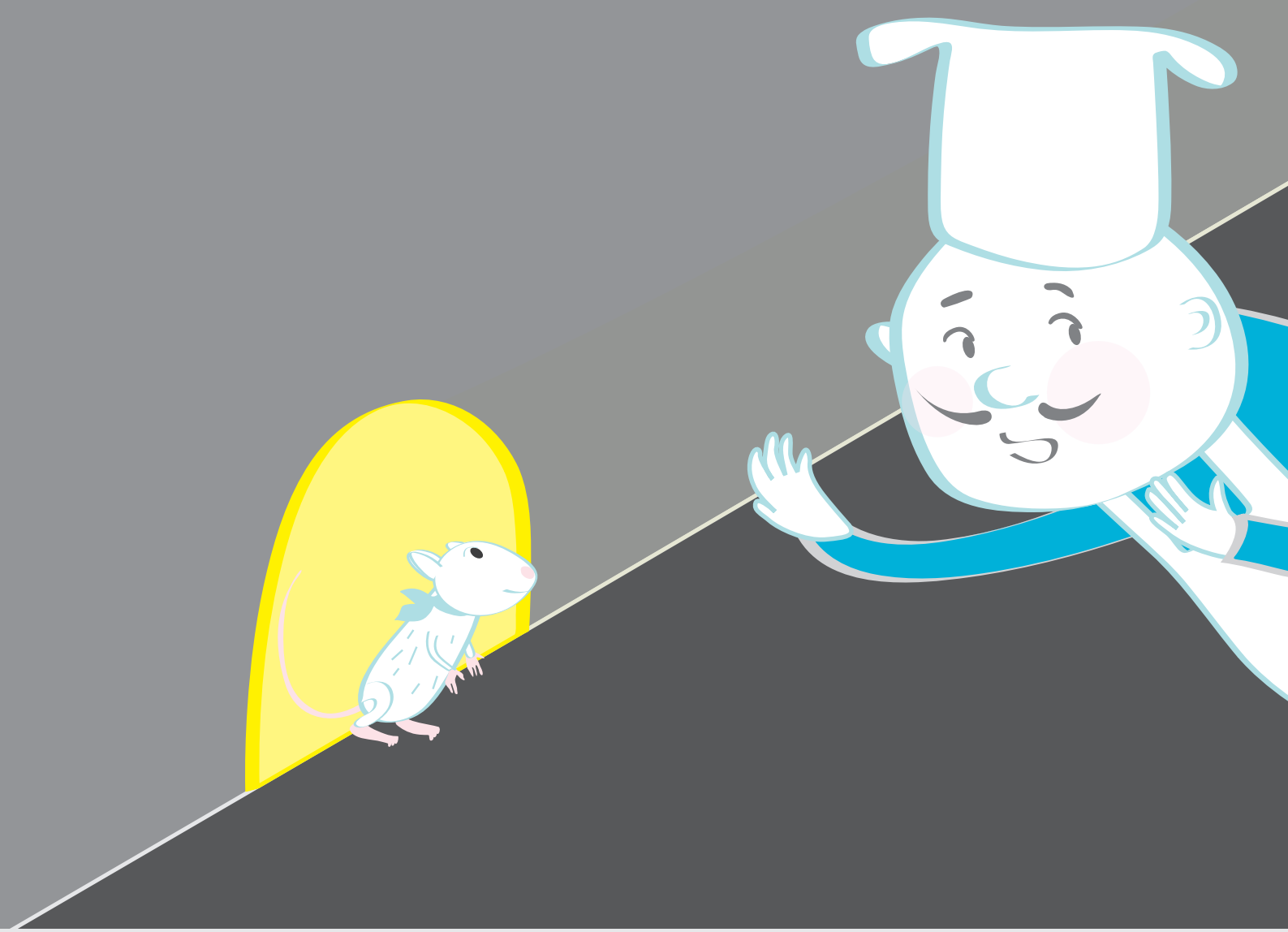
ช้างเบิ้มกินขนมเค้กของพ่อครัวที่ละก้อน...ที่ ละก้อน ขนมเค้กของพ่อครัวอร่อยมาก
อร่อยเสียจนช้างเบิ้มสามารถกินได้โดยไม่รู้สึกลำบาก

พ่อครัวผู้นำสงสารทำขนมเค้กเลี้ยงช้างเบ้มเสียจนมือหัก

พ่อครัวก็ตัดสินใจว่าเขาต้องหาวิธียุติการห่มำของคุณช้างเป้มจอมตะกละ

พ่อครัวไปขอรองเท้าจ้อยให้กลับมาจัดการกับ ช้างเป็ม

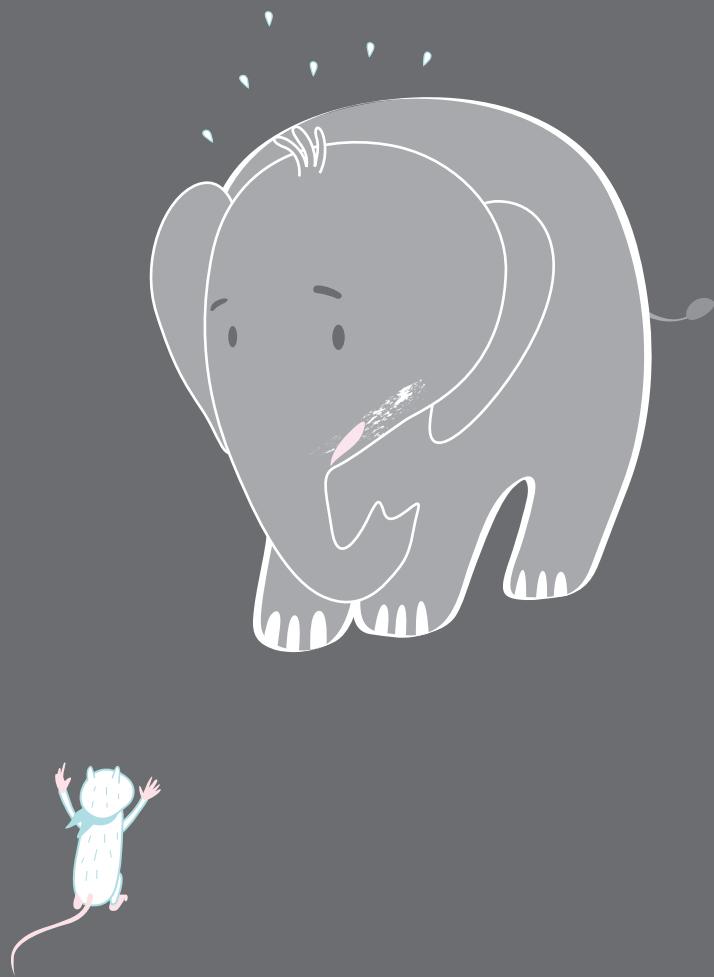

เจ้าหนูขอรางวัลในการปราบช้างเป็นขนมเค้กวันละ 1 ก้อน

โดยมันสัญญาว่าถ้าพ่อครัวให้ขนมเค้กมันกินทุกวัน มันจะไม่ออกมาเพ่นพ่าน และไม่ทำให้ห้องครัวเลอะเทอะ

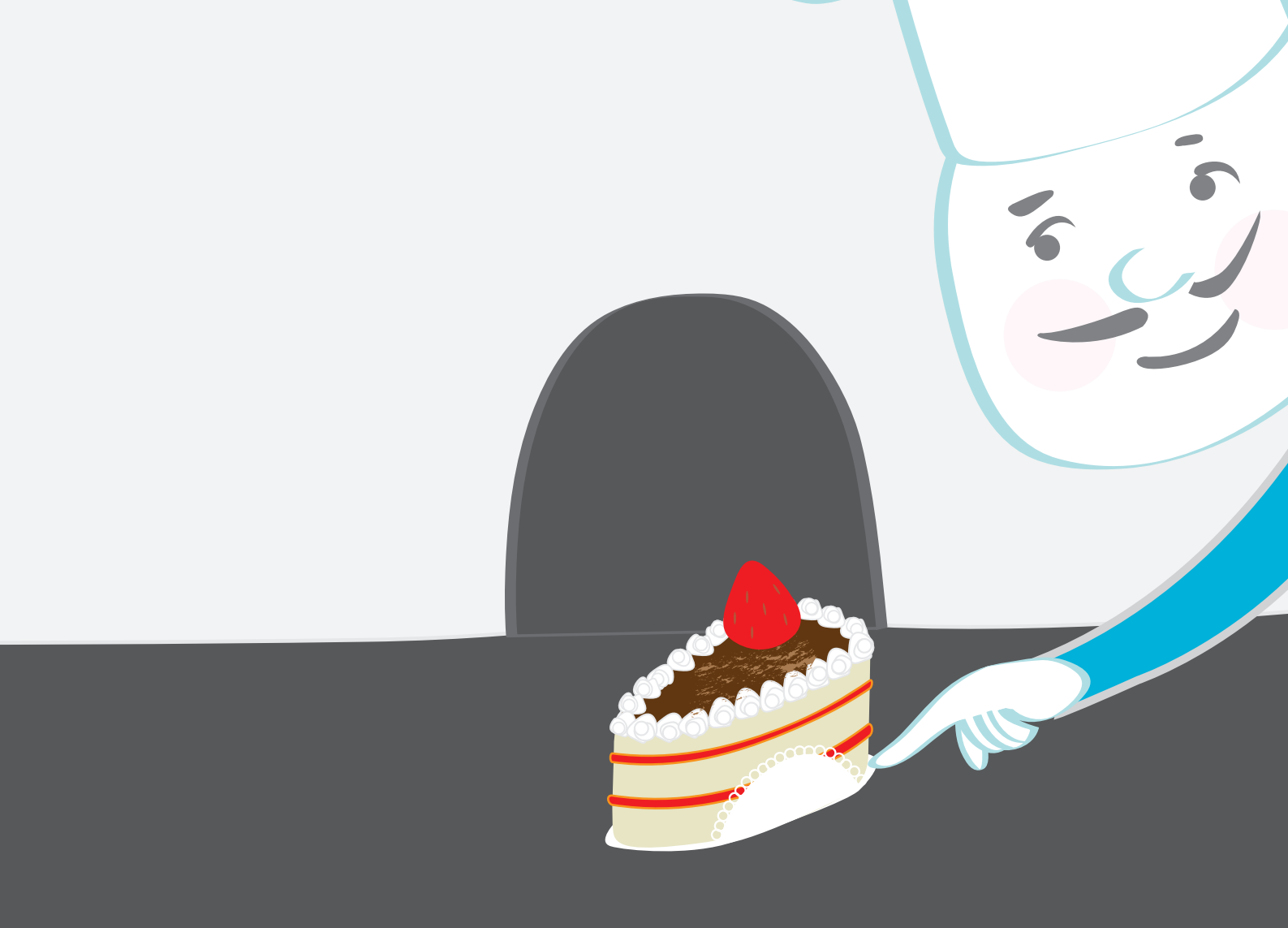
พ่อครัวรับปาก

เมื่อพ่อครัวรับปาก เจ้าหนูจอมซนก็แก้มองโผล่หน้าไปทักทายช้างเบ๊มที่มีขนมเค้กอยู่เต็มปาก

ใคร ๆ ก็รู้ว่าสิ่งเดียวที่ช่างกลัวก็คือหนู เมื่อช้างเบ้มเห็นเจ้าหนูตัวจ้อย
มันก็ร้องเสียงหลงด้วยความตกใจ แล้ววิ่งออกจากร้านไปอย่างไม่คิดชีวิต

หลังจากนั้นเป็นต้นมา พ่อครัวก็ทำตามสัญญา

คลิก “เสียงปิดไฟ” —

ด้วยการอบขนมเค้ก เพื่อเจ้าหนูวันละ 1 ก้อน

คลิก “เสียงเปิดไฟ”

พ่อครัวคิดในใจว่า การมีหนูอยู่ในครัวก็ยิ่งดีกว่าการมีแมว หมา เสือ
หรือช้างมาเพ่นพ่านจนเขาทำขนมเค้กไม่ได้

น่ากินจังเลย

และแล้ว ... เจ้าหนูตัวจ้อย (ที่ต่อมากลายเป็นเจ้าหนูตัวอ้วน)
ก็ได้รับอนุญาตให้อาศัยอยู่ในห้องครัวแสนสุขแห่งนั้นสืบมา

